

Grobund for folkestyre

Elevberetning for skoleåret 16-17

Endnu en sommer hvor venskaber og kærlighed spirede op på plænen foran Polles hus, og endnu en vinter hvor selv samme plæne var ramme om leg og tumlen, da der blev indkaldt til sneboldskamp, og de kuldske stod i ly med næserne trykket flade mod ruderne i spisesalen for at se årgangene tordne sammen.

Det nye er, at der nu er en træskulptur at gemme sig bag og det gamle, syge bøgetræ ikke er til at søge skygge under mere.

Det sidste år har vi taget fat i nogle helt grundliggende ting ved skolens folkestyre, for at se på om de stadig dur, og hvad vi forstår ved dem.

Først på året stod vi en meget uvant situation: Undervisningsministeriet gav os penge øremærket de studerendes råd. Det skabte en masse tumult, for med et ønske om at være fair og fordele pengene ligeligt, så risikerer man at dele dem i så små portioner, at arbejdet med det bliver kæmpestort og udbyttet forsvindende lille.

En anden sag vi diskuterede var, hvorvidt det skal hedde "en blank stemme", "hverken/eller" eller "både/og". Det kan for mange virke ligegyldigt, men baggrunden for diskussionen var interessant, for når demokratiet virkelig skal stå sin prøve, og man skal blive enige om, hvad der skal ske, så bliver det tydeligt hvor vigtigt det er, at alle har sat sig ind i hvordan og hvad der bliver stemt om, for ellers kan "ja, nej, hverken, både, og, eller, blankt" virke Forvirrende og ugenomsigtigt.

Et tredje emne var "god tone" på stormødet, for når nu folkestyret kræver at man engager sig og tager del, så forudsætter det at alle tør bidrage og føler sig hørt, og derfor skal man snakke ordenligt til hinanden. Men det kan være svært at tale for sin sag, indlevende og ærligt, samtidig med at være høflig, saglig og kortfattet.

Et fjerde emne var: hvordan skal "interessefællesskaberne" overleve. Tidsskriftet, Skibslaget og Undergrunden f.eks. savner aktive kræfter. Det er svært for dem at hverve medlemmer, for ligesom i det store fællesskab, så forpligtes medlemmerne til at tage ansvar og engagere sig, og der er mange andre aktiviteter, der konkurrerer om de studerendes tid. Men hvad vil det store fællesskab være uden de mange små? Hvis der ikke er opbakning, hvem laver man så skoleblad, sejlads, fester mv. for?

Sidst men ikke mindst har vi endevendt vores værdigrundlag i forbindelse med en ny undervisningsplan 2018, men det skal vi snakke videre om senere i dag, så det vil jeg ikke berøre nærmere.

Disse debatter har været givende, fordi de har taget fat i noget, man tit tager for givet. De har udfordret forståelse for vores folkestyres, og har gjort os opmærksomme på at alle må og skal kunne tage del i folkestyret, hvis det skal fungere.

Og hvad var det så med den nye skulptur af Sædemanden? Ja - den har vi 'skraldet'. Jeg minder om lignelsen om sædemanden i Det nye Testamente; der er store ligheder til det at drive skole.

Jeg håber at alle studerende vil engagere sig i det demokrati, der er her på skolen. Vil lade det rodfæstes og få det til at gro som kornet i den gode jord.

Gwenn Justesen